

1237.

Od Ualašského Meziříčí. Žeg. P. p. 141. Uoj. II. 18

Se - daj na vůz, ko - chá - ní mo - je, ne - po - mo - že pla - cá - ní tvo - je;
ne - po - mo - že, mi - lý Bo - že, dy už ko - ni - čky ve vo - ze sú za - přá - hnu - té.

»Sedaj na vůz, kochání moje,
nepomože plakání tvoje.
Nepomože, milý Bože,
dy už koničky ve voze
sú zapřáhnuté.«

A jak bych já na vůz sedala,
dy sem matce neděkovala?
Děkuju vám, má mamičko,
za to vaše chováníčko,
za to chování.

»Sedaj na vůz, kochání moje, atd.

A jak bych já na vůz sedala,
dy sem otci neděkovala?
Děkuju vám, otče milí,

že ste mne dotad živili,
už nebudete.

»Sedaj na vůz, kochání moje, atd.

A jak bych já na vůz sedala,
dy sem bratrům neděkovala?
Děkuju vám, bratři milí,
co ste na mne dobří byli,
už musím od vás.

»Sedaj na vůz, kochání moje, atd.

A jak bych já na vůz sedala,
dy sem sestřím neděkovala?
Děkuju vám, sestry milé,
co ste na mne byly dobré,

dobře se mějte.

»Sedaj na vůz, kochání moje, atd.

A jak bych já na vůz sedala,
dy sem prahům neděkovala?
Děkuju vám, dvěři, prahy,
co mé nožky chodívaly,
už víc nebudú.

»Sedaj na vůz, kochání moje, atd.

A jak bych já na vůz sedala,
dy sem stolům neděkovala?
Děkuju vám, stoly, lavy,
co mé ruce myjávaly,
už víc nebudú.

1238.

Loz. 119. Erb. III. 122

S Pánem Bo - hem, s Pánem Bohem, má ma - ti - čko sta - rá, je - nom ste se za mnú z o - kna po - dí - va - la.

[: S Pánem Bohem, :] má matičko stará,
jenom ste se za mnú z okna podívala.

S Pánem Bohem, mé mamičky lžičky,
nebudú vás drhnút mé bílé ručičky.

S Pánem Bohem, mé mamičky krávy,

nebudú vám nosit moje záda trávy.

S Pánem Bohem, pavlovské děvčátka,
kerá jste bývala moja kamarádka.

S Pánem Bohem, pavlovčí mládenci,
keří ste bývali moji tanečníci.

1239.

Od Ždánic

S Pánem Bo - hem bu - dte, ro - di - či ro - zmi - lí, já už se dnes s va - ma lú - čím na - po - sle - dy.

S Pánem Bohem buďte,
rodiči rozmilí,
já už se dnes s vama
lúčím naposledy.

S Pánem Bohem buďte,
bratříčku, sestričko,
nechť vás opatruje
tatiček s mamičkó.

S Pánem Bohem tu buď,
kamarádko věrná,
co sme bévávaly
jako ruka jedna.

S Pánem Bohem buďte,
svobodní mládenci,
co ste bývávali
moji tanečníci.

S Pánem Bohem buďte,
maměčiny krávy,
už vám neponesu
ode dneška trávy.

S Pánem Bohem buďte,
tatičkovy ovce,
nechť vás opatruje¹⁾
ode dneška, kdo chce.

¹⁾ nechť si vás obchází